

12 Μαΐου 2013

Της μάνας της Ιμβριώτισσας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Επειδή

ο Θεός δεν μπορεί να βρίσκεται παντού, έπλασε γι' αυτό τη μάνα», ειπώθηκε από τα χείλη κάποιου τόσο εύστοχα, αφού η μάνα είναι αυτή που με τη δύναμη του Θεού από τη στιγμή της σύλληψης του εμβρύου και μέχρι να σφαλήσει τα γεμάτα στοργή και αστείρευτη ανιδιοτελή αγάπη μάτια της, αγωνιά και αγωνίζεται για την υγεία και την ευτυχία του σπλάχνου της.

Όπως έγραψε ο Κύπριος συγγραφέας και ποιητής Δημ. Ποταμίτης είναι: η Μάνα του Θεανθρώπου, η Μάνα Παναγιά, η Μάνα του ληστή, η Μάνα του στρατιώτη, η Μάνα του μαθητή, η Μάνα Κουράγιο, η Μάνα του καθενός από εμάς και θα προσθέταμε ασφαλώς και τη Μάνα του πρόσφυγα.

Δεν μπορούμε να παραλείψουμε τη Μάνα της Ανατολής που σε εποχές ηρεμίας και γαλήνης, παρά τον καθημερινό της μόχθο, προσπαθούσε να αναστήσει τα παιδιά της και ταυτόχρονα έβρισκε χρόνο για βεγγέρες στις γειτόνισσες και για αστειολογήματα στις βρύσες και στα σοκάκια.

Επειδή η Μάνα της Ανατολής είχε ξεκινήσει τον αγώνα της από παλιά, από τότε που κατάλαβε πως τα παιδιά της κινδυνεύουν, ας την δούμε από πιο κοντά. Μιας και μοιάζει με την δική μας μάνα, την Ιμβριώτισσα. Μαζεμένες θαρρείς όλες οι μανάδες, προσπαθούν να μαζέψουν κάτω από τα φτερά τους τα κλωσόπουλα, να μην τα εύρει η συμφορά και ο θάνατος.

Έζησε στις τραγικές ημέρες του πανικού, του ξεριζωμού, της ανείπωτης φρίκης στα караβάνια του θανάτου ή στις λεηλατημένες από τους ατάκτους Τούρκους (τσέτες) πόλεις και στα χωριά στα παράλια της Ιωνίας, αλλά και στην ΚωνΠολη, τον Πόντο και την Καππαδοκία, όταν «Έπεφτε η μάνα και το παιδί δε στέκονταν να την σηκώσει, πέθαινε το παιδί κι η μάνα δεν προλάβαινε να το νεκροφιλήσει», όπως αναφέρει χαρακτηριστικά η συγγραφέας Δ. Σωτηρίου. ([περισσότερα...](#))